

Masonluk (2. Bölüm)

Yayınlanma Tarihi: 01.09.2023

(Makalenin 1. Bölümünü okumak için [tıklayınız](#))

Masonluk ve Din

Masonların ekseriyeti bağlı buldukları kuruluşun dinle ilgilenmediğini zannederler. Onun sadece yardımlaşmayı esas alan bir hayır cemiyeti olduğuna inanırlar. Bu konudaki teşkilatın yasa maddesi şöyledir:

“Masonluk dünyada mevcut dinlerle ve devletlerin anayasaları ile ilgilenmez. Yüksek mevkiinden dolayı o, üyelerinin dini inanç ve siyasi tercihlerine hürmet eder. Bu sebepten dolayı toplantılarda bu mevzularla ilgili tartışmalar yasaklanmıştır.”

Bu ifadeler Şili mason cemiyeti anayasasından alınmıştır. Aynı hususlar bugünkü mason derneğinin internette yayınlanan masonların ilkeleriyle ilgili maddelerle aynı anlamdadır. Mason anayasalarının dinle ilgili maddeleri bunlar olmakla beraber gerçek hiç de öyle değildir; yani söylenenlerin tam tersidir. Çünkü düşmanıya mücadele edebilmek için dinlerle ilgilenmek zorundadır. Bu bakımdan üyelerinin dini tercihlerine hürmetkar olduğunu söylemesi yalancılıktan başka bir şey değildir. Burada sistematik bir aldatma söz konusudur. Bu yalanlardan bazılarını şöyle ifade edebiliriz:

“Masonluk muhalif kilisedir, muhalif dindir ve mûtezile mezhebindedir.” (Mason Dergisi, L’Acacia, sanat ilavesi, 190)

“Katolikliğe gelince, biz masonlar onun tamamen yıkılmasını temin etmeliyiz.” (Fransız Büyük Şark Locası Bülteni, Eylül 1885)

Aynı şeyler yüksek konseyin localara gönderdiği tamimlerle de desteklenmektedir. Şöyle diyorlar: “Masonlukla Katolikler arasında başlamış olan mücadele ölüme kadar gider. Sulhu ve fasılası olmayan bir harptir bu.”

Birader Delpeck 1901 de verilen resmi bir ziyafette şöyle söylüyor: “Galile’lerin zaferi on asırdır yaşamaktadır. Biliniz ki, Katolik dini bu kadar uzun ömürlü olamaz. Galile efsanesi üzerine kurulmuş olan Roma Kilisesi, localarımızın açılmaya başlamasından bu yana süratle çökmeye başlamıştır.”

Copin de yazılarında şöyle demektedir: “Masonlar arasında siyasi görüş ayrılıkları her zaman olmuştur, fakat tarihin her döneminde

farmasonluk Şu prensip üzerinde sabit kalmıŐtır: Hurafenin her türlüŐüne ölüm! Bütün gericilere ölüm!”

Masonluk kendi putunu “Kainatın Ulu Mimarı” olarak isimlendirmektedir. Bu ismi ilk defa duyan cahil ve saf kimseler, bunun dini bir tabir olduğunu, söyleyenlerin de haliyle iyi insanlar olacağını zannetmezler mi? Kainatın Yüce Mimarı olarak putlaŐtırılan bu Şahsın, masonluğa mal edilen mimari sanatının dışında yarattığı bir Şey olmadığı gibi; ilahi dinlerin esası olan her Őeyin yoktan yaratıldığı gerçeğini de inkar etmektedir. Masonluğun bu tanrısının bizlerin inandığı Allah Teâlâ ile hiçbir yakınlığı yoktur.

Geçen asrın Őöhretli masonu, Fransız ekonomist ve düşünürü Piere-Joseph Proudom (1809,1865) Şöyle demektedir: “Prensibimiz bütün dinlerin çökertilmesi, hareket noktamız ise hiçliktir. İnkâr etmek, her zaman inkâr etmek, çalışma metodumuz odur ve bunlar bizi öyle bir yol kavŐaĐına getirmiŐtir ki, burada dinin yerine dinsizlik, politikada anarŐi, ekonomide Şahsi mülkiyetin olamayacağı esası mevcuttur.” (Benoit, F.M. I, 17)

1886 Mason Kurultayı’nın kapanıŐ ziyafetinde konuşan birader Gonnand diyor ki: “Masonluğun din ve siyasetle ilgilenmediğini ilan etmeyi uygun gördüğü (yasa gereği olmaksızın, gayri resmi Şekilde) zamanlar oldu. Bu davranıŐ münafıklık mıydı? Hiç zannetmem! Kanun baskısı ve polis korkusu altında böyle görünmeye mecburduk.”

Milano Büyük Loca delegesi birader Duse de Şunları söylüyor: “Dini otoriteye karşı verilen mücadele toplumsal ihtiyaçtan doğmuŐtur ve masonluğun netice alıncaya kadar sürdürmek azminde olduğu ana meselesidir...İlericilik ve liberalizm bayrağını bir gün kapılarını kapatmaya mecbur edeceği, Vatikan’ın tepesine dikecektir.”

Fransız ihtilalinin sadece kralı değil aynı zamanda Tanrıyı da tahtından indirdiği çok iyi bilinmektedir: “Tanrı yoktur, kiŐinin tanrısı yine

kendisidir. İnsanlık bütün dinleri süratle ezmelidir. Kutsal Tanrının kulları arasındaki fahişelerin en güzeli, mihraplarda çarmıha gerilmiş olarak duran İsa'nın yerini almalı ve ziyaretine gelen devlet büyükleri ile halkı kabul etmelidir.” (Eckert, I, Deuxieme 'epeque)

Bu mantıkla Fransız hükümeti dini eğitim veren bütün kuruluşları kapattı ve mensuplarını sürgün etti. Okulların ve mahkemelerin duvarlarında asılı duran dini sembolleri kaldırdı. Ders kitaplarından Allah'ın ismi çıkartıldı. Dini eğitimin her çeşidine büyük bir darbe indirildi. Aynı şeyler bazı İslam ülkelerinde de yaşanmıştır. Darbe yapan güçlerin ellerinde kuran kursları kapatılarak dinin ana kaynakları kurutuldu.

Fransız Büyük Şark Locasının resmi bülten ve kasa kayıtlarından anlaşıldığına göre, Fransız parlamentosunun almış olduğu din aleyhtarı kanun ve kararların tamamı adı geçen locada önceden kararlaştırılmıştır. Ülke genelinde her çeşit faaliyetin kontrolü ve şahısların fişlenmesi de locada alınan kararlar arasındadır. (Büyük Şark Loca Bülteni, 1890 pp, 500, ff) Bu olay diğer Müslüman ülkelerinde de aynı şekilde şahit olunan olayların bir kısmıdır.

1903 yılında parlamento sözcüsü ve milletvekili olan Massa şöyle söylemektedir: “1898 meclis oturumunda söylediğimiz gibi, farmasonluğun siyasi ve dini mücadelelere ağırlığını daha çok koyması, onun en büyük vazifesidir. Gericiliğe karşı kazanılmış olan zaferin şeref payı masonluğa aittir. Çünkü bu zaferi temin eden güç mason ruhu ve programıdır.”

Birader Gadeu şöyle söylüyor: “Farmosonluk perde arkasındaki cumhuriyetten; cumhuriyetin kendisi de örtüsü kaldırılmış masonluktan başka bir şey değildir!” Masonluk konseyine başkanlık eden birader Lucipia da aynı düşünceyi dile getirerek şöyle diyor: “Hükümetin başında bulunanların hepsi masondur. Fakat bu

biraderlerimiz, günlük nurlarını localarda almakla yetinen ve atölyelerimizin çalışma sistemini unutanlardan olmayıp; bütünüyle masonluğa sadık kalan ve kendilerini bu uğurda telef eden kimselerdir.”

Necip Fazıl Kısakürek, “Yahudilik – Masonluk – Dönmelik” adlı kitabında, “Masonluk, Mutlak Allahsızlık Demektir!” diyerek, sözünün ispatı olarak aşağıdaki örnekleri vermektedir:

“Mason doktrini, vicdan hürriyeti dışında tasavvur edilemez. Bu doktrin, Masonlukta, dine karşı düşmanlık telkin eder. Zira din, vicdan hürriyetine muhaliftir.” (Acacia - Mason Mecmuası 1903 - Cilt 2, sayfa 186...)

“Hiçbir münevver insan, hatta tabiat ilmini azıcık anlayan bir kimse, ne mucizelere, ne de ilâhî kudrete inanabilir. Hürriyet, akıl, terakki; hakiki insanlığa yegane yol imansızlıktır.” (Mason Büchner ‘in, Der Got Begriff kitabından...)

“Gâye, insanın Allah’a galebesidir. Allah’a harp ve nefret; semaları bir kağıt gibi delmek... Bu lâzımdır, terakki bundadır!” (1865 Mason Kongresinde, (La Farge) adlı Masonun beyanatından...)

“Unutmayalım ki, biz din düşmanıyız! Localarımızda bütün gayretlerimizi göstererek, dinin her tezahür şeklini imha edeceğiz!” (Belfort Kongresi - Mayıs 1911...)

“Biz artık Allah’ı hayat gayesi olarak tanımayacağız! Biz bir gaye yarattık; o gaye Allah değil, insanlıktır!” (Meşrik-i Âzam konventi – 1913...)

“Beşer tabiatın ve ahlâkın kanunlarını ilâhî yardım olmayan bir kuvvetle bulur.” (Meclisi Âlinin Bülteni, No. 31, sayfa 79...)

“Din ahlâkıyla rekabet edecek bir ahlâk yaratmamız elzemdir.” (Meşrik-i Âzam Konventi, 1913...)

“Dindarlara ve mabetlere galip gelmek kâfi değildir. Asıl maksadımız dini imha etmektir.” (Beynelmîl Kongre, 1900, sayfa 102...)

“Din aleyhinde mücadele, dini devletten ayırdıktan ve hususi bir idari halini doğurduktan sonra halledilecektir.” (Acacia, Mason Mecmuası, 1903, sayfa 102...)

“Mason müsellesi (üçgeni), dinin yerini; loca, mabetlerin yerini tutacaktır.” 1922, sayfa 13...)

Masonluk Dini

Masonluk, dini bir tarikatın özelliklerine sahip kendisine has bir dindir. Amerikan masonluğunu inceleyen Preuss bu durumu şöyle özetlemiştir: “hiç şüphesiz masonluk, yeni bir dindir. Kendine mahsus acayip bir mihrabı, mabedi, papazları ve hatta yüksek ruhani reisi, tuhaf bir inanç ve ahlâk anlayışı, insan ruhunun özellikleri ve onun mabuduyla ilişkileri hakkında garip teorileri ve nihayet benzersiz bir Tanrısı mevcuttur.”

Yüksek masonluk uzmanları olan Pike ve Mackey'den örnekler vererek durumun aynen böyle olduğunu belirten Preuss şunları söylemektedir:

“Masonluk dininin özellikleri bizim saydıklarımızdan ibaret değildir. Dualarını, takdislerini, vaftizlerini, mason kardeşliğini, günahlardan temizlenme usullerini ve yüksek dereceler için kullanılan unvanları da bunlara ilave edebiliriz. Böylesine açıkta olan bir şeyi ispat etmek için daha fazla zaman harcamaya gerek yoktur. Dileyen ona maskaralık desin, dileyen dini bir karnaval olarak görsün; ve ne niyetle söylerse söylesin bize göre fark etmez... Dünyanın her tarafında masonluğun aynı olduğunu gördük.”

Mason Tarikatının Hedefi : Ulu Mimar ve Tabiat

Localardaki tapınma merasimlerini kısaca izah etmek mümkün değildir. Masonluk Sır mabedine yeni üyelerini yavaş yavaş sokmaktadır. Herkesin karakter ve kabiliyetine ne uygunsa onu yapmaktadır. İbadetler farklı kademelerde ve dönemlerde yapılmaktadır. Her ne kadar bazı localar kabul etmese de, ilk basamakta Kainatın Ulu Mimarına tapınılır. Böylece yeni üye annesinin dizinde sevmeyi ve tapınmayı öğrendiği Allah'a ibadet ettiğini zannetmektedir. Zavallı adam kendisinden gerçek mason tanrısının gizlendiğini ve sembolik bir isimle uğraştığını nereden bilsin?

Bu sembole ihtiyaç duyulmadığı yer ve zamanlarda ise Ulu Mimar bir kenara itilmektedir. Masonlar sahte ilah olarak adlandırdıkları Allah'ı isim olarak dahi zikretmekten kaçınırlar. Mason yasalarında Allah Teâlâ'nın ismini asla göremezsiniz.

Locanın üyesi Ulu Mimar isminin "Tabiat İlahı" manasında kullanıldığı ikinci dönemde öğrenir ve tabiata tapınır. Bu tabiat ilahının maddeciler nazarında eşyanın ilk ve ezeli yaratıcısı olduğuna inanılmakla birlikte, ismi etrafında ihtilaflar vardır. Amerikan masonluğu bu tabiat ilahının üretken ve oturan, erkek ve dişi olabileceği sonucuna varmıştır. Pike'ye göre bu durum: "Allah'ı gerçekte değil de ifade düzeyinde reddeden bir gösteriş putçuluğundan ibarettir."

Tabiata tapanların nazarında güneş, masonların vahşice tapındıkları tabiat ilahisini temsil eder ve onun sembolüdür. Mackey'e göre, localarda ki mihrabın etrafında önce doğuya sonra güneyden batıya doğru yürümek şeklinde yapılan merasim, güneşin doğuşuyla batışını taklit etmektedir. Bu durum, "güneşe tapınanlarla" masonlar arasında büyük bir benzerlik olduğunu göstermektedir. Masonluk, güneşi fiziki ışık kaynağı ve kainatın ulu mimarının en üstün eseri olarak sembolik anlamda benimsemiştir. Masonluk esrarı arasına dahil edilen güneşe

tapınma olayı, putperestlikten ziyade onun battıktan sonra, doğudan doğuşu, ölümden sonraki dirilişi canlandırmaktan ibarettir.

Üretici ve besleyici olan güneşe tapınma ile en esrarlı olaylardan biri olan “tenasül uzvuna tapınma” arasında benzerlik mevcuttur. Fransız masonluğunun meşhurlarından Renan’ın, güneşin tapınma konusundaki sözleri şudur: “Güneşe tapınma, yegane akıl ve ilim tarikatıdır. Zira güneş, uzay aleminin özel ilâhıdır. Bilinmeyen Felsefî Hâkimler Ritinin inancına göre güneş iyiliği ve kötülüğü yaratan ilâhtır. Meçhul hakîm (en büyük hâkim) güneş olup; her şeyi idare eden, yaratıkları iradesine ram eden ve beşeriyetin saadetini temin eden odur.” (Benoit, F.M.,I, 118)

Buradan bir adım ötesi “vücuda tapınanların” bölgesidir. Güneş ise bir misalden ibarettir. Pek kutsal olan tabiat ilahına, hayatın ve ölümsüzlüğün kaynağına, daha yakın olan şey, canlıların yaratılması ve dölleme suretiyle nesillerin devam ettirilmesi olayıdır. Buradan hareketle, vücuda tapınma (şehvet) ise, tatmin olmanın, tek yolu olduğundan; ona tapınanların yegane sığınağı olarak takdim edilmektedir. Şehvet esiri bu tarikatın ayinlerinde en sapık ve en iğrenç sahnelere bolca rastlanır.

Şeytana Tapma

Eski Şili Kardinali Caro Y. Rogriguez, “Masonluk” adlı kitabında şunları söylemektedir:

“Kişisel korkuları dağıtmak, cemiyetin kendisine kazandırmış olduğu dini duyguları değiştirmek ve normal bir adayın göstermesi tabi olan mukavemeti kırmak için, bazı localarda iblis ya da şeytana tapınılmaktadır.

Mason yazarlardan bazılarına göre şeytan diğer adıyla cehennem meleği, Havva'nın şehvetini kamçulamak suretiyle ona, insanoğlunun ilah olma sırrını öğretti! Havva da Adem'le bu sırrı paylaştı.

Büyük Tabiat Mabedi'nin yapımcıları olan masonlar, İncil'deki Adem Havva kıssasını işlerine geldiği gibi tefsir ederek, tıpkı iblis gibi Allah Teâlâ'ya isyan ettiler. Hürriyet (demokrasi) havarisi olan masonların bu rejimin ilham perisi olan iblisle duydukları sevgi, hürmet ve şükran borcunu, onu, "ataları, yaratıcıları" olarak ilan etmek suretiyle ödemiş oldular."

Derece ve unvanları ne olursa olsun pek çok mason her gün kullandıkları sembollerin gizli manaları da olabileceğini düşünmezken, kendi derecelerinden üstün olanların sembollerinden de habersizdirler. Din ve dindarlara saldırılarda pek ileri giden gayretli masonların meşhur olanları, ilahlaşmış kişilerden bahsederken ekseriya kendilerini kast ederler. Çünkü, hasmı oldukları Allah'ın dışında kalan herkes onlar için ilahdır.

İngiliz ve Amerikan masonluğu gibi, Kainatın Ulu Mimarına tapınmaya devam eden localar, toplantılarını onun adıyla açar, yeminlerini onun adına eder ve böylece putlarına tapınmaya devam ederler. Bu şeytana tapınmayla ilgilenen herkesin bildiği bir husustur. 15 derece (tunçyılan şövalyesi) için yapılan merasimde aday, Adonal Hazreti İsa'nın düşmanı, insanların dostu, zaferleriyle insanları cennete götürecektir olan; cehennem yılanına secde eder! 10. derece adayına Loca başkanı yemin verir: "Şeytanın kutsal adına gizliliği terket."

Copin Albencelli şunları anlatıyor.

“Birkaç sene evvel bir kısım mason localarının şeytana tapındığını gösteren belgeleri tesadüfen ele geçirdim. Bu tapınmaların şekli, mistik Leo Taxil’in naklettiği şekilde “şeytan toplantıya başkanlık etmiyor fakat üyeler şeytana taptıklarını doğruluyorlardı. Ona gönülden tapınırken de, sahte olduğunu iddia ettikleri Hıristiyanların tanrısına da kin kusuyorlardı. Sevgi ve nefretlerini dile getirdikleri deyim şudur: Tebcil ve sevgi şeytana!.. Kin, kin, kin Tanrıya!.. Lanet, lanet, lanet!..

Allah’ın emir ve yasaklarının şeytan için geçerli olmadığı, ilahi emirlerden ateşten kaçır gibi kaçırarak gerektiği ve bu emirlerin aksine yasaklananları yapmanın iyi olduğu bu localarda hep tavsiye edilmektedir. Bunları doğrulayan belgelerin elimde olduğunu tekrar ediyorum. Ne var ki bu localardan birine kayıtlı bulunan kadın ve erkek üyelerin getirmiş olduğu bu vesikaları, müsaade etmedikleri için eserime almıyorum. Şeytana kurban edilen insanların hikayesi de aynı belgeler arasındadır!..” (Copin, P.O. 191191)

Şunu unutmayalım ki şeytana tapınma masonluğun benimsediği ya da din düşmanlığını örtmek için kullandığı bir sığınak ise bu çok normaldir. Zira Allah’a harp açmış olanların takip edeceği en mantıklı ve kararlı yol budur. 1886 da toplanan Beynelmilel Brüksel Kongresinde konuşan mason Lafargus aynı düşünceyle şöyle diyordu: “Tanrıya harp, Tanrıya nefret! İlericilik dediğin böyle olur!.. Kağıttan yapılmışçasına gökyüzünü ezmek gerekir!..”

Bu korkunç ifadeleri okuduktan sonra yasalarına koydukları ve propaganda için kullandıkları kimselerin lisaniyla ilan ettiği şekliyle, “masonluğun din ile ilgilenmediği, üyelerinin dini inançlarına hürmetkar olduğu” şeklindeki beyanatlarının samimiyet derecesi aşikar olarak belli olmaktadır. Bu aldatmacanın tabii ki ilk kurbanları da daima teşkilatın kendi üyeleridir.

Masonluk ve Siyaset

Masonların, toplumların siyasi düşüncelerine hürmet ettiği ve siyasetle ilgili her türlü tartışma kesinlikle yasak olduğu iddiası ne kadar geçerlidir? Üyelerinin dini inançlarına karışmayı yasaklayan madde gibi, siyaseti kapsayan bu maddenin de yalan olduğu gayet açıktır.

Masonluğun siyasi çalışmalar hakkında ki düşünceleri ve eylemleri hakkında Copin Albencelli şunları söylemektedir:

“Siyasetle ilgilenmediklerini, bu konudaki her türlü tartışmayı yasakladıklarını, 150 seneden beri söyleyen ve yasalarına bu hususla ilgili madde koyduklarını belirten masonluğu, Fransız ihtilâli yalanlanmaktadır. Zira ihtilal hükümetinin masonlarca istila edilmiş olduğunu görüyoruz. Zamanımız siyaset sahnesinde de ağırlıklarının giderek artırmakta olduğunu biliyoruz. Delil olarak zikrettikleri yasa maddesinin tam tersine, loca toplantılarının ağzına kadar siyasetle dolu olduğunu ispat eden ve yayınlanmayı bekleyen belgeler, ciltleri dolduracak kadar çoktur.”

Masonluk, I. Napolyon hükümetiyle başlayarak takip eden hükümetleri de devirmekte kullandığı yöntemleri, şimdiki hükümetleri düşürmek için de kullanmaktadır. Krallığa ve dine karşı olan saygısını tekrarlayan ve yasasına bunu doğrulayan maddeler ilave etmesine rağmen masonluk, çok sayıda din adamını, asilleri ve krallık ailesinden bazı kimseleri localara çekmeyi başarmıştır. Bunu yaparken de, kökünü kazımaya kararlı olduğu bu insanlara gerçek hissiyatını asla belli etmemiştir.

Fransız ihtilalinin başarıya ulaşmasındaki en büyük rolün masonluğa ait olduğunu herkes bilir. Kendilerinden birisi olan birader Sicard de Plauzoles, 1913 mason kurultayındaki konuşmasında şöyle diyor: “Farmasonluk, haklı bir gururla, ihtilali kendi eseri olarak kabul eder.” 1889 mason kurultayında biraderlerden Amiabile ve Calfavru’nun belgelerine dayanarak yapmış oldukları konuşmalarının özeti şudur: “1789 senesi başlarında, bu Fransız ülkesinde girişilen büyük, takdire şayan ayaklanmadaki masonluğun rolü çok büyüktür. Third Estate (Krallığa karşı siyasi bir parti) Meclisinde aday listelerinin tanzimine ve kanun tasarılarının hazırlanmasına masonluk öncülük etmiştir. İmtiyazlılar meclisindeki çalışmalarımız o kadar önemli değildi. Bununla beraber, bahsettiğim kanun teklifleri arasında bilhassa din adamları ve asillerle ilgili olanların kanunlaşmasında teşkilatımızın payı çok büyük olmuştur.”

Milletlerarası bir kuruluş olan masonluğun, çeşitli ülkelere gönderdiği ajanları ve akınlarıyla önce bir sefalet ortamı yaratıldığı ve sonra da vatandaşları ayaklandırdı bilinmektedir. Bu metot 1781 Wilhelmsbad Mason Kongresince kararlaştırılan ihtilal planının uygulanmasından başka bir şey değildir.

Gizli bir teşkilat olan masonluğun, kararlaştırdığı her ülkede ihtilaller çıkarmasının ve ülke insanlarını kendisine düşman olarak seçmesinin ne kadar kolay olduğunu hatırlayan her vatanseverin kalbinin acıyla kıvrandığını unutmayalım. Aynı vatanseverlik ruhunun zayıfladığı veya hepten kaybolduğu zamanlarda, düşman altınlarının talandan ve vahşetten başkasını getirmediğini de hatırlayalım. Bu konuda Verona Kongresine Kont Haugwitz’in sunduğu itiraflar şöyledir:

“Katiyetle emin olduğum husus şudur: Felaket çanları 1789 yıllarında çalmaya başlamış ve bunun arkasından da ihtilal patlak vermiştir. Korkunç dekorlar ortasında kraliyet ailesinin katledilmesi, masonluğun

çok önceden hazırlamış olduğu bir planın uygulanışında bir aşamaydı sadece!..”

Şili eski kardinali Caro Y. Rogriguez “Masonluk” adlı kitabında bu konu ile ilgili şunları söylemektedir:

“Yazarlarının kaleminden, sözcülerinin ve üyelerinin ağzından, mensuplarının dini ve siyasi kanaatlerine hürmetkar olduğunu söyleyen masonluğun, düpedüz yalan söylediğine, Fransa gibi ülkelerde şahit olmuştuk. Vatanım olan Şili’de de durum aynıdır. Zira, Şili genel nüfusuna nispetle küçük bir azınlığı oluşturmalarına karşılık, devlet dairelerinde çalışan masonların sayısı mason olmayanlardan daha fazladır. Ülkenin siyasi gelişmesinde yüksek makamlardaki masonların ne derece etkili olduğu bilinen bir gerçektir. Onların bu gibi görevlere getirilmesinin nedeni, şahsi kabiliyetten ziyade, mason önlükleri üzerindeki armanın devlet sancağından daha forslu olmasından kaynaklanmaktadır. (Şili Büyük Loca Anayasası, 1911)

Herkesin birbirlerini tanıdığı Iquique’nin yerlileri olan bizler, şöhret ve servet düşkünü kimseler için localara alınmalarının ne kadar önemli olduğunu biliriz. Kendilerine karşı korku ve güvensizlik duyanlara, bir hayır kurumu olduklarını, din ve siyasetle uğraşmadıklarını söyleyen bu teşkilat, sempatik buldukları kişilere de devlet dairelerinde yüksek bir göreve tayin edilecekleri müjdesini verir. Hükümetin ne büyük bir arpalık olduğu bilinmekle beraber verilen sözler ondan daha büyük olmalı ki; herkesin işe yerleştirilmesi mümkün olamaz!..

Bu durum, Santa Maria zamanında yayınlanan mason dergisiyle ilgili bir olayı hatırlatmaktadır. Eski bir mason anlatıyor:

“Bakan olduğum andan itibaren, mason biraderler için memuriyet isteyen ve devlet ihalelerine talip olan kimselerce gönderilen mektup, telgraf ve kart yağmuruna tutuldum. Hepsi de aynı daktiloda yazılmış

gibi yeknesak ifadelerdi bunlar. Localardan gelen resmi yazılarda falan üye yada akrabası için yardım isteniyordu. Locanın bana gönderdiği üyelerin istekleri arasında iyi bir memuriyet işleyenler kadar rakiplerini çökertmek hususunda şahsi yetkimi kullanmamı isteyenler de çoğunlukta idi. Pısrık bir mason papazın bile benden yardım istediğini söylersem şaşırmanın! Masonluk adına büyük şeref doğrusu!.. Bana gelen özel yazışmalardan anlaşılacağı üzere, gizli teşkilat başında bulunduğum bakanlığı özel iş bulma kurumuna dönüştürmek istemiştir. Bu durum bir bakanı çılgına çevirmeye kafidir ve locanın kendi çıkarından başkasını düşünmediğinin ispatıdır.” (La Verda, 15 ocak 1911)

Bu yoldan itibarlarını koruyan biraderler, yasalarla halkın istekleri doğrultusunda, ülkenin idare edildiğini zanneden kimselerin aptallıklarını da, kendi aralarında alay konusu ederler!.. Bu durum maalesef günümüze kadar bütün üçüncü dünya ülkelerinde uygulanmıştır ve hala uygulanmaktadır.

Gizlilikle ilgili parola ve yeminlerine daima sadık kalan masonlar, gerçek kimlikleriyle siyaset sahnesine asla çıkmazlar. Çünkü ışık onlar için zararlıdır. Pazarlık ve programlarını ön saflara yerleştirdikleri adamlarının idaresindeki siyasi partiler vasıtasıyla gerçekleştirirler ve başarırlar.

Teşkilatın bu durumunu bilenler, meşhur Yahudi asıllı İngiliz Başbakanı Benjamin Disraeli (1804,1881)'nin şu ifadesinden neyi kastettiğini kolayca anlarlar:

“Dünyayı yönetenler, bizim zannettiğimiz gibi yönetir görünenler değildir. Fakat perdenin arkasında göremediğimiz kimselerdir!..”

Bu sistem ülkemizde olduğu gibi birçok İslam ülkesinde ve üçüncü dünya ülkesinde de aynen uygulanmaktadır. Bu ülkelerde yaratılan sol,

ortanın solu, sosyalizm, komünizm gibi akımlarla insanların zihinleri bulandırılmakta ve böylece masonların gerçek amaçları kamufle edilerek onların her türlü partiyi ve siyasi akımı kontrol ettiklerini söyleyebiliriz.

Bir zamanlar hareket merkezleri Liberal Partilerdi. İlimli olan bu partilerde ortam, aşırı tekliflere müsait olmadığından, Radikal Partilere sızmaya başladılar. Bunu yaparken de, liberal partilerde bıraktıkları kilit adamları vasıtasıyla, radikal partilere karşı olabilecek muhtemel saldırıları önlemek suretiyle, ilerici ve devrimci akımlar doğrultusunda hareket edilmesini temin ettiler. Ne var ki bu gelişme mason teşkilatı için yeterli olmamış, radikal partiler de tutucu ve bayat görülmeye başlanmıştır. Bu noktada da bir sıçrama daha yapılarak, sosyalizme kayılmıştır. Sosyalistleri takip eden Komünist Partilerin içinde yer alanlar en yüksek dereceli masonlar olmuştur.

Bunun delili, radikal bilhassa liberal partiler kanalıyla masonların yürüttüğü din karşıtı kampanyalardır. Teşkilatça devamlı kullanılan “hürriyet, liberalizm” gibi sloganlar zamanımıza kadar çeşitli maksatlarda kullanılmışlardır.

Ücretsiz ve mecburi ilköğretim seferberliğiyle, dinle devlet işlerinin ayrılmasıyla ilgili programlar hazırlandı. Dini kuruluşlara devletin yapmakta olduğu yardımların durdurulması, boşanmanın kolaylaştırılması gibi hususlar da onların eserleri arasındadır.

1881 Milano Mason kongresinde alınan 10. kararın metni şöyledir:

“Siyasi fikirler arasında ayırım yapılmaksızın, din aleyhtarı büyük bir teşkilatın masonluğun öncülüğünde kurulmasını ve her türlü imkanı kullanmak suretiyle bu teşkilatın, dindar ve din adamlarıyla mücadele etmesini ve onları ortadan kaldırılması...” Bu teklifi kabul edilmiştir.

Eski Şili Kardinali şöyle diyor: “Bu vesileyle belirtmeliyim ki, bir gizli teşkilata bilerek uşaklık edenlere karşı inananlarca verilecek en asil ve

sadık karşılığın, onlarla açıktan mücadele etmek olduğu artık belli olmuştur.”

Masonluğun radikal partilerle kurduğu yakın ilişki gizlenemeyecek kadar açıktır. Şili’deki seçimler sonucunda hükümeti kurmakta bu partilerin tercih edilmesi, ülkenin hayrına olmamış fakat adı geçen partiler içinde yüz karası olmuştur.

Copin Albencelli, “Le Pouvoir Occult” isimli eserinde mason asıllı mebus, senatör ve bakanların loca disiplini altında tutulabilmesi için kullanılan usulleri anlatmaktadır. Ona göre adı geçen politikacılar, loca talimatlarına harfiyen uymak, ya da, geldikleri yere geri gönderilmek şıklarından birini seçmek zorundadırlar.

Bir başka yazar, Michel, “...Sur la France” başlıklı incelemesinde, masonluğun yayın organlarından alıntı yaparak şunları söylemektedir: “Bazı sebeplerle, masonluktan ayrılmış gibi görünen farmason parlamenterler; yeni seçimlere kadar, teşkilata bağlı kalmak zorundadırlar. Siyasi hayatları boyunca, masonları idare eden prensiplere göre yaşantılarını ayarlamaktan başka seçenekleri yoktur. Mecliste masonluğun menfaatlerine en iyi hizmet edecek şekilde gruplar oluşturmalıdır.” (Büyük Şark Toplantısı 1913, sh. 365)

Belçika Büyük Şark Locası, siyasilerle ilgili sorumlulukları devamlı olarak üyelerine şöyle hatırlatmaktadır: “Hükümette vazife almalarını temin etmiş olduğu üyelerin siyasi hayatlarını kontrol etmek, çalışmalarının izahını istemek, doğru olanları iyi niyetle kabul etmek, hatalı olanların kendilerine çeki düzen vermesini istemek, mason olmanın kendilerine yüklediği mesuliyetleri kasıtlı olarak ihmal edenlerin teşkilattan kovulmasını talep etmek, locaların hakkı ve vazifesidir.” (Copin, P.O. 131)

Siyasilerin ve devlet memuru olanların mason olmakla elde ettiği imtiyazları kimse kıskanmasın. Onlar bu teşkilata hizmet ederek bunları

elde etmektedirler. Bu durum masonların konuşmalarında açık olarak teyid edilmiştir. Kalforniya Büyük Locasında şu konuşma yapılmıştır:

“Hiçbir şahsın ya da grubun siyasi çalışmalarımızı etkilemeye hakkı olmadığına inanıyoruz. Parti tanımıyoruz. İskoç Rit'i prensipleri doğrultusunda oy kullanırız. Ve bu locaya mensup olup da gereği gibi hareket etmeyenler, 1. dereceden 33. dereceye kadar olan masonlar, yükümlülüklerini kötüye kullanmış olurlar.” (Preuss, A.F., 114)

Bu konuşmanın tamamında verilmek istenen mesaj çok açık olduğu için masonluğun çifte standartlı olduğunu gösteren başka bir açıklamaya gerek yoktur. Tabii ki bu durumda yalanlarına kurban olanlar da, herkesten evvel kendi üyeleridir. Aldatmanın bir sanat haline nasıl dönüştürüldüğü de açıkça görülmektedir.

Necip Fazıl Kısakürek yukarıdaki kitabında, “Masonluk, mutlak olarak Devlet ve Milli Birlik Suikastçılığı demektir” diyerek sözünün ispatı olarak aşağıdaki örnekleri vermektedir:

“Mason müsellesi (üçgeni), dinin yerini; loca, mabetlerin yerini tutacaktır.” 1922, sayfa 13...)

“Devlete hizmet eden memurlar, daima Masonluğun düşmanıdır. Zira devlet hakimiyeti dinden daha müstebittir.” (Acacia 1903, sayfa 861...)

“Hükümeti teşkil eden şahsiyetler, ya Mason biraderlerden olmalı, yahut da bu vazifelerden mahrum kalmalıdır.” (Mason Büyüklerinden (Lemmi)...))

“Biz daima mebus seçimine çok ehemmiyet veriyoruz. Halbuki mebuslar tam kuvvete haiz değildir. Asıl bunların arkasında bulunan memurlar arasında mason gayelerinin yayılması icap eder.” (Meşriki Âzâm Bülteni, 1893, sayfa 349...)

“Bütün siyasi müesseseler tabiatıyla masonların elindedir.” (Assamble Generale de Grande Orient – 1888...)

“1789 inkılâbının hazırlayan Masonluk şimdi de Sosyalizma inkılâbını hazırlamalıdır. Masonlar işçilerle müşterek çalışmalıdır. Masonlarda münevver kuvvet ve yardımcı kabiliyet, işçilerde ise büyük kemiyet ve imha vasıtası vardır ki, bunların birleşmesi içtimai ihtilâli doğurur.” (Acacia, 1903, sayfa 164...)

“Masonlar, üyelerini halktan seçerler. Fakat Masonluğa giren, artık halktan değildir.” (Acacia, 1904, sayfa 193...)

“Hiçbir dini, siyasi ve harsi kanun yoktur ki, Mason konventleri tarafından tanzim edilmiş olmasın...” (Nansi Halk Üniversitesi Bülteni, 1903, sayfa 92...)

“Çocuklar devlet tarafından tavsiye edilen bir program mucibince tahsil ettirilmelidir. Çocuklarını evlerinde tahsil ettirmeyi arzu edenler dahi hükümet tarafından tavsiye edilen muallimleri kullanmalıdır.” (10. Şimali Afrika Locaları Kongresi 1903, sayfa 36...)

“Gençliği ele almak, Masonluğun ilk hedeflerindedir. İhtiyarları ve geçginleri bir tarafa bırakınız! Gençlerle ve hatta çocuklarla meşgul olunuz!” (Haute Vente Mason Talimatnamesi...)

“İnsanlık namına asker ruhunu mahvediniz! Masonluğun ideali orduda disiplini mahvetmek ve daimi ordu yerine milis kuvvetlerini ikame etmektir.” (Mason Büyüklerinden (Saulacroix)...))

Masonlukta Hürriyet

Masonluktaki hürriyet anlayışı, Allah’a, krala, dine, anne babaya, eşe ve çocuklara bağlı olmaktan uzak tam bir serbesti anlayışıdır. Bu konuda teşkilat üyelerine şöyle söylenmektedir: “Şayet papaz, kral veya Tanrı

iseniz, mabette tapan ve tapılan birisi iseniz, hürsünüz! Bu durum, ilk atamıza (Adem (as)) yılanın ezelde verdiği sözdür.”

Masonluktaki hürriyet anlayışının bir başka örneği de, her türlü otoriteye karşı verilmesi gereken, “isyan ve ihtilal” hürriyetidir. Siyasete soyunan kişiler normal masonlardan daha çok hür değildir. Çünkü Belçika Büyük Şark’ı almış olduğu şu karar bunu açıkça ifade etmektedir:

“Masonluğun bütün gücüyle mücadele ettiği siyasi partilere destek veren ve ihtarlarımıza rağmen bundan vazgeçmeyen kimselere karşı her zaman şiddetli olmak gerekir. Zira, teşkilatımızın prensipleri asla pazarlık konusu olamaz!..” (Copin, P.O. 131,133)

Sokaktaki vatandaşın sahip bulunduğu hürriyetlerden bile mahrum olan birader masonun durumu, işte budur! Nereden geldiğini ve ne olduğunu gerçek anlamda bilmediği bir kuruluşun davası uğruna öz dinin hakimiyet hakkını inkar eder!..

Şilili Kardinal şöyle diyor: Gerektiği zaman loca merasimlerinde gülünç giysilere bürünmeye koşarken bir başka zamanlar, inananların Allah’a yemin edişinden daha güçlü bir ifadeyle şöyle der: “Mason yasalarına kayıtsız şartsız itaat edeceğim.”

Şili’li masonların yukarıdaki yemin şekline karşılık, İllumunati’in “minerval” grubundaki masonların yemini daha farklıdır: “Teşkilatın bütün büyüklerine ve nizamlarına karşı itiraz etmeyeceğime, şartlar ne olursa olsun; sadakat ve itaatten ayrılmayacağıma ve şahsi düşüncelerimi reddettiğime yemin ederim.” (Benoit,F.M. I, 589)

Hükümetleri ele geçirmek suretiyle kanun koyma imkanına kavuşan mason teşkilatı, din ve inanma hürriyeti, velilerin çocuklarını diledikleri gibi yetiştirme hürriyeti, başkalarına zarar vermemek şartıyla, herkesin dilediği gibi yaşama hürriyeti gibi en tabii ve mukaddes hürriyetleri geri alma ve sınırlandırma imkanına da sahip olmaktadır.

Mason teşkilatı, dini temsil eden şahıs ve kuruluşlarla alay etmek onları gözden düşürmek isterken, beri yandan her türlü ahlaksızlığa ve yıkıcı hareketlere kapılarını açmış ve gerektiğinde onları kanun zoruyla korumuştur. Dindarları vatanlarından sürmüş ve hapislerde süründürmüştür. İşte bu durum ve şartlardan sonra anlaşılmıştır ki, masonluğun hürriyet şampiyonluğuna soyunmuş olmasının nedeni önce kendi üyelerini kandırmak, sonra da içinde bulunduğu milletleri dikta yöntemleriyle güdebilmek için kullandığı büyük bir sahtekarlıktır.

İlluminati'nin kurucusu Weishaupt şunları söylüyordu: “Görünmeyen imparatorluğumuzu hep birlikte başarıya ulaştıralım! Karşımıza çıkanların ellerini bağlayalım ve devamıza boyun eğdirelim!”

Masonlara hakaretten yargılanan tanınmış İspanyol yazarı Le Verdad, savunmasında bu konuya temas ederek şöyle demiştir:

“Dini hürriyetlerimizi ve kültürel mirasımızı yok eden diktatörleri masonluk desteklemiş ve onları kullanmıştır. Laik devletin kurulmasına öncülük etmek suretiyle toplumun yozlaşmasına ve ülkenin zayıflamasını çabuklaştırmıştır. Sağlıklı gelişmesine devam eden cemiyet yaşantımızı, ansiklopedistlerin ve Sezar diktatörünün çılgınlıklarıyla zehirlemiştir. Mantıklı ve haklı hiçbir gerekçe olmadan, üstün fazilet ve derin bilgi sahibi birçok öğretmenimizi sürgüne göndererek, ilim nurunu sürdürmüştür. Baştaki diktatörle masonluk ittifak halindedir. Vatanımız hiçbir devirde böylesine korkunç durumlara düşmedi ve zamanımızdaki kadar sefalet ve ızdırabın yayıldığı bir başka devirde olmadı!..”

Masonlukta Eşitlik

“Hürriyet, kardeşlik” gibi deyimlerle birlikte “eşitliğin de” heyecanla tekrarlandığını duyan birisi, loca dahilinde olduğu gibi haricinde de aynı anlayışın mükemmelen uygulandığını zannedecektir. Gerçekte bunun tam tersi doğrudur. Dereceler arasındaki ayrıcalığın haricinde üyelerin tam bir eşitliğe sahip olduğu fikri locaya yeni giren masonlara aşılır. Eski masonlar ve yüksek dereceli masonlar locaya yeni gelen çırak masonu “çocuk” diye çağırırlar. Çocukluktan kurtulmak için üç seneyi doldurmak gerekmektedir. Bu locadaki çocuk masonlar kendilerine ayrılan kısım dışında locanın her tarafında dolaşamazlar ve yüksek derecelere de loca kapısını kapatamazlar.

Alt derecelerde olan masonların üstlerine karşı durumu şöyledir: Her mason kendinden yüksek derecelerin toplantılarına katılmadığı gibi onların sırlarını da bilemez. Buna karşılık kendileri üst dereceli biraderler tarafından devamlı olarak takip edilir ve gözetlenebilirler. Bu durum takip edilmekte olduğunu bilen okul çocuklarının halinden daha beterdir. Özellikle çok gizli localarda kendilerine hiçbir zaman açıklanmayacak olan bir sır yemini ile, oltaya takılan beşeriyetin ne derece aptal olduğuna şaşmaktan başka ne söylenebilir ki?

Çevresinde bir sempati atmosferi oluşturmak için masonluğun ustalıklı kullandığı deyimlerden birisi de “dayanışma veya kardeşliktir”. Bilhassa hayat mücadelesinde başarısızlığa uğramış kimseler için bunların değeri pek büyüktür. Bu hususla ilgili tarihi bir misal vermek gerekirse Fransız ordusundan bahsedebiliriz. Şili Kardinali, bu ordudaki mason subaylara haksız verilmiş olan terfilerin aynı orduya büyük zararları dokunduğunu ve Birinci Dünya harbinde Fransayı büyük bir tehlikenin eşiğine getirmiş olduğunu kimin inkar edebileceğini söylemektedir. Basiret sahibi politikacıların desteğiyle zamanın hükümeti, masonluğun terfi ettirmiş olduğu beceriksiz subayları geri hizmetlere almak ve bir kenara itilmiş olan dindar subayları komuta mevkine geçirmek suretiyle son anda Fransa’yı büyük bir felaketin eşiğinden kıl payı kurtarabilmişti.

Aynı durumlar devlet dairelerinde de yaşanmıştır. Bu görevlere yapılan tayinlerde masonların tercih edilmiş olmasının başta Maliye Bakanlığı olmak üzere büyük yolsuzluklara kapı açtığını, düşüncesiz işlerin döndüğünü, ülkenin büyük skandallarla çalkalandığını kim inkar edebilir?

1890 yılında İtalyan Büyük Meclisi'ndeki 504 milletvekilinden 300 kadarı masondu. Mebus İmbriano, tütün skandalıyla ilgili bir araştırma açılmasını istedi. Bu durumda milletvekili olan masonlarsa iki şıktan birini tercih etmekle karşı karşıyaydılar: İyi bir milletvekili veya iyi bir mason olmak. Onlar ikinci şıkkı tercih ederek, sıkıntıda bulunan biraderlerine yardım etmek için önergeye ret oy verdiler. Ve böylece skandala adları karışan pek muhterem üstatlar da kurtulmuş oldular.

Yüksek derecelere ulaşabilmek için verilen kavgayı, mason Fisher şöyle değerlendirmiştir:

“Bu derecelerin yasası asla değişmez ve eski zamanlardaki gibi tehlikelerle doludur. Dereceleri birbirine yakın olan biraderler arasındaki bağların daha kuvvetli olduğu ve üye sayısının da gittikçe azaldığı bu yüksek derecelerde, kişisel sorumluluk ve kontrol söz konusu olmamakla beraber, üstün tekniği ve büyük nüfusun hakim olduğu bu derecelerde üyelerden tam bir teslimiyet istenir!”

Yüksek dereceli masonların diğer locaları ziyaret etme ve mensuplarını tenkit etme hakları vardır. Masonik piramidin alt basamaklarında olanlar kör ve pasif bir aletten ibarettir. Bunlar arasında zayıf bir dayanışma mevcut olup kendileri bir yaşında bir çocuk, yukarıdakiler ise 30 yaşında olgun adam görüşündedirler. Gözü kapalı teslim oldukları bu kuruluşun kendilerine böylesine insafsızca istismar edeceğini ve sayelerinde yenilmez bir güç oluşturacağını kim tahmin

edebilir ki? Yardım isteyen biraderine yardımcı olacağına dair yemin etmiş olan bir mason için engeller söz konusu olamaz ve bu ortam içinde adalet laftan ibaret kalır.

Masonluk Hümanizmi

Eski Şili Kardinali kitabında şöyle yazmaktadır:

“Hümanizma, mutlak eşitliğin, her türlü sınıf ayrıcalıklarının ortadan kaldırılmış olmasının ve ırk-din-dil farkına bakılmaksızın bütün insanlığın kardeş kabul edilmesinin ifadesidir. Yeryüzünde asla gerçekleşmemiş ve herkesin inanç ve ameline göre karşılık göreceği öbür dünyada ise hiç olmayacak olan şahane bir hayaldir. Bu bilhassa gururu okşandığı ve derdi teselli edildiği zamanlar insanoğlunun nasıl kolayca aldatılabildiği, ehince iyi bilinmektedir.”

Ünlü Alman düşünürü Johann Gottlieb Fichte (1762, 1814), “Alman Milletine Hitabeler” adlı eserinde şöyle diyor:

“Hümanizma, kelimelerin en tılsımlı olanıdır. Beşer zaafının kötüye kullananların en geçerli silahıdır. Acayip, kutsal ve büyüleyici bir sesle bu kelime dikkatleri kendi üzerine çekerken, dinleyicileri de cehaletlerinin karanlıklarıyla kuşatır.”

Masonluktaki hümanizmanın aslını araştırmaya kendini adanmış olan Schuderoff, “Masonluğun iç yüzü üzerine konuşmalar” isimli eserinde değişik bir tablo çizmektedir. Ona göre hümanizm çeşitli manalara çekilebilen bir fikirdir. Bu fikri üstün bir ideal olarak teklif eden her loca çözümü mümkün olmayan bir denklemlerle karşı karşıyadır ve neticesi hiç olan bir işle uğraşmaktadır. Localarda kullanılan hümanizmin ne olduğunu, Philon takma adıyla çeşitli locaların idareciliği yapmış olan

Weishaupt'un sağ kolu, meşhur Baron Knogge'den daha iyi bilen olmazsa gerektir."

O, bir takım kötülöklere karışmamış tek bir locaya rastlamadığını bildirirken, demiştir ki:

"Hakkında tam bir bilgiye sahip olmadığın kişiyi masonluğa sokma! Aldatıcı görünüşlerle, cazip teklif ve vaadlerle gözleri kamaşmasın. Dış görünüşüne bakarak kişiyi değerlendirmek, çoğu zaman zararlı olur. Bu gibi hususların, fiiliyatla ispatlanmasını istiyoruz." (Eckert, I, 133)

"Yetiştirmiş oldukları ürünlerden sahiplerini tanıyacaksınız" sözü masonluk ve benzeri teşkilatlar için söylenmiş olsa gerektir.

Masonluk ve Ahlâk

Masonluk uzmanı Mackey şöyle demişti: "Masonluk, hikayelerle anlatılan ve sembollerle ifade edilen bir ahlâk ilmidir." Localarda öğretilen ahlâki prensipleri anlamak mümkün değildir. Sebebi, bu prensiplerin çok basit olmasıdır! Böyle olmasının nedeni de Müslümanlık ve Hristiyanlıkta olduğu gibi ilâhî kaynaktan mahrum olmasıdır.

Farklı din ve kültüre bağlı kimseleri localarda toplayabilmek için dinleri inkar etmek gerekmektedir. Bu bakımdan masonluk ne tabiata ve ne de makul bir tanrı anlayışına dayalı bir din de değildir. Çünkü Allah'ın eşi ve ortağı benzeri olmadığına inanmamaktadır. Aslına bakarsanız, masonluk ahlâkını aldatıcı olan nazari prensiplerden ziyade; uygulama sahasında araştıran kimsenin karşılaştığı gerçek şudur: Masonlara göre, "Neticeye ulaştıran her yol meşrudur."

Hakîm Patrik Prens derecesine çıkmış olan John Witt, İtalya'da 1800 den 1831'e kadar faaliyet gösteren gizli bir devrimci örgüt ve üyelerinin mason olduğu Karbonari örgütünden bahsederken der ki:

“Planlarının eksiksiz tatbik edilebilmesi için yapamayacakları şey yoktur ve buna, ilâhî dinlerin ve meşru hükümetlerin yıkılması da dahildir! Adam öldürme, zehirleme, sahte şahitle mahkum etme gibi metotlara her zaman başvururlar.”

Evrensel hümanistler birliğinin yasasında şu maddeler vardır:

“Krallar, asiller, zengin aristokratlar, devlet memurları ve polisler, din adamları ve ordu mensupları beşeriyetin düşmanlarıdır. Bunları her türlü vasıta ile ortadan kaldırmak şarttır! Tedhiş, komplo, ateş ve demir, zehir ve hançer, ne gerekiyorsa kullanılmalıdır. Zira netice almamanın bedeli her şey olabilir!”

Şili Kardinali Masonların ahlâk anlayışı için kitabında şunları söylemektedir:

“Masonluğun ahlâk anlayışı üç grupta ele alınabilir:

- 1) Yalan: Bu düpedüz yalan olduğu kadar; iftira ve münafıklık şeklinde de yapılır!
- 2) Cinayet: Şahısları hedef alan öldürme teşebbüsleri ve millete yöneltilen isyan ve ayaklanmalar, v.s.
- 3) Açıksaçıklık, fuhuş: Medenilik maskesi altında bunlar, çok normal şeylermiş gibi takdim etme gayretleri!”

İlluminatistlerin yasasında şu maddeler vardır:

“Aramızda geçerliliğini her zaman koruyan kaide, kendi şeflerinden başkasına gösterilen samimiyetin bir fazilet olmayışıdır. Sahtekarlığa, rol yapmaya, yabancıların niyetlerini anlamak için iyi bir gözlemci olmaya, kendinizi alıştırmanız!”

Fransız ihtilalinin önemli isimlerinden Fransız filozof Voltaire (1694,1778)’in aynı konudaki tavsiyesi de şudur:

“Yalan söylemek, kötü bir maksat için yapılırsa kötüdür, fakat bir gaye için yapılırsa fazilettir. O halde her zaman hayırsever ol! Korkarak değil, azar azar değil fakat cüretle, tıpkı iblis (şeytan) gibi, her zaman yalan söyle!.. yalan söyle, yalan söyle! Dostum vakti gelince mükâfatını göreceksin.”

Gizli cemiyetlerin hışmından kurtulabilmek için tutulması gereken yoldan bahseden Baron Knigge şu tavsiyede bulunmuştur: “Gerekli tedbirleri aldığınız halde locanızdan bıktığınızı ve mason olmaktan pişman olduğunuzu hissediyorsanız, sessiz sedasız ayrılın. Başınızın derde girmesini istemiyorsanız içeride duyduklarınız ve gördükleriniz hakkında tek bir kelime söylemeyin! Bu söylediklerimize uymakla beraber sizi kışkırtmaya devam ediyorsa, cesaretli olanlar, halkı aydınlatsınlar. Bu localarda dönen çılgınlık, sahtekarlık ve ihanetleri millete duyursunlar!..” (Eck, I, 155)

Masonluğun yalanlarını Rosset’in şu ifadesi açık olarak göstermektedir: “Masonluğun din adamlarına, dini kuruluşlara ve dini eğitime karşı açmış olduğu savaşın ağır topları şunlardır: Gerçekleri ters yüz etmek, münafıklık, yalan ve iftira! Tarihe yalan söyletmesinin, ilme, sanata ve gerekli gördüğü her şeye yalan söyletmesinin nedeni budur! O, yardımseverliğe, hak ve hakikate karşı kurulmuş beynelmilel bir ihanet teşkilatıdır!” (La F. M. 54,55)

A.Pike der ki: “Masonlar nefsanî arzularına karşı mücadele etmemelidirler.” (Preuss, A.F.,303)

Yukarıdaki ahlâk anlayışına uygun olarak namussuz kimselerin hayvanlardan ahlâken, daha üstün olduğu söylenir!

Mackey’e göre, hayvanlarda bulunmayan hata ve ahlâksızlık, insanlarda da yoktur. İnsanoğlunun ahlâksızlığı onun üstün bir hayvan olmasından kaynaklanmaktadır. Uygulamadaki güçlüklerine rağmen insan, hayvanlarda bulunmayan fazilet, cömertlik ve hoşgörü gibi üstün meziyetlere sahiptir! (Ahlâk ve Doğma, Preuss A.F. 305)

Teşkilatın felsefi inançlarına uygun olarak Dr. Mackey şöyle diyor:

“İnsan ruhunun ilâhîlikten bir parça taşıyan hayvandan başka bir şey olmadığını öğrenmeliyiz. Bu durumda günah işlemeye meyilli olan hangisidir? İlâhî ruh mu yoksa hayvani beden mi?.. Bu prensiplerden doğan sapık bir tarikat vardır ki, Hıristiyanlık lisanıyla ona “şehvet tarikatı” denir.”

Loca adına fetva veren mason uzmanlara göre, localarda kullanılan her sembolün insan vücudunu yücelten birer anlamı mevcuttur. İşte bu durum, putperest ayinleri ile tam bir uyum sağlamaktadır. Gönye ve pergel, mabet sütunları, orta yerdeki ağaç, orta hol, dairenin merkezi, güneşin kutsallığı... Bütün bunlar, insanın cinsel organına prestiji ifade etmektedir.

İngilizlerin God (Allah) kelimesinin ilk harfi zannettikleri “G” harfi masonlukta üremeyi, yani tenasül uzvunu temsil etmektedir. Aynı kelime üç harfli ile birlikte kullanıldığı zaman, (God) putperest ayinlerini temsil eden üç kelimenin baş harflerini ifade eder. (Preuss, A.F., 410)

Masonluğun namus anlayışı, sadece biraderlerin hanım ve kızlarına hürmeti emretmiştir. Bedeni temizlikten başkası yoktur. Vücut temizliğinin haricinde kimsede kusur aranmaz. (Rosset, Farmasonluk, 176)

Kadınları da üyeliğe kabul eden mason ritinde böylesine iğrenç ve bayağı şeyler öğretilmektedir! Dilediği kimseyle düşüp kalkmak, serbest cinsi ilişkiler, mason biraderlere ve dostlara karşı anlayışlı davranmak.

(Makalenin 3. Bölümünü okumak için [tıklayınız](#))

Yorum ve Eleştirileriniz için : <mailto:oryanmh@gmail.com>

[Ana Sayfa](#)

[Makaleler](#)